

De brief.

De meester van het dorp — een man met grijze haren —
Was — tot zijn eer gezegd — de vriend van iedereen;
Hij kon in school met takt den goeden toon bewaren
En wie hem vroeg om hulp, zond hij nooit weigrend heen.

Eens kwam vrouw Van der Schoot den meester vriendlijk
[vragen
Of hij haar helpen wou, door 't schrijven van een brief.
Haar zoon — sinds kort soldaat — had wonderveel te klagen
En schrijven kon zij niet, dat was een ongerief.

De meester wist al gauw wat zij haar Jan wou melden.
Hij las, toen hij den brief geschreven had — dien voor
En vroeg: nu moeder, heb je daar nog iets aan toe te voegen.
Dan zeg je 't maar gerust, ik ben je dienaar, hoor.

Nee, meester, zoo is 't goed, doe nu nog maar mijn groeten
En vraag aan onzen Jan — hij is zoo'n vreemde snaak —
Of hij het toch vooral niet kwalijk mij wil nemen,
Dat ik zoo slordig schrijf en zooveel fouten maak!

A. L. GERRITSEN.

